

רפיק חלבי:

„הסרטן מתפשט בכל הגוף!“

רפיק חלבי, הכתב הכישרוני של הטלוויזיה, שומר על פרופיל נמוך, אבל אך ורק מעל גבי המירקע. בגר מניה, לעומת זאת, הוא מאוד בעניינים. בימים אלה יצא לאור סיפרו „סיפור הגדה המערבית — למות למען האדמה וכבוד האחות“ רפיק כתב את הספר בעברית והוא תורגם לגרמנית ולאנגלית.

● **למה הספר לא יוצא לאור בישראל?**

למרות שהספר עבר צנזורה, אני חושב שבארץ פורחים ממה שאני כותב. הספר עדין מאוד ורגוע, ולא כתוב על סכינים, כי אני מאמין שמה שאומרים בשקט נחרט עמוק יותר בלב.

● **מה אתה אומר בספר?**

אני מראה בצורה ברורה מה עשתה הגדה המערבית לערבים וליהודים גם יחד ואיך הסרטן התפשט בכל הגוף. אני מספר את סיפור הגדה מנקודת ראות אישית. לא פוליטית ולא מדעית. אבל המסר ברור מאוד.

● **בוא נדבר על מה שקורה עם העדה הדרוזית בישראל. מה דעתך על התקפת הדרוזים זים על כפר יאסיף?**

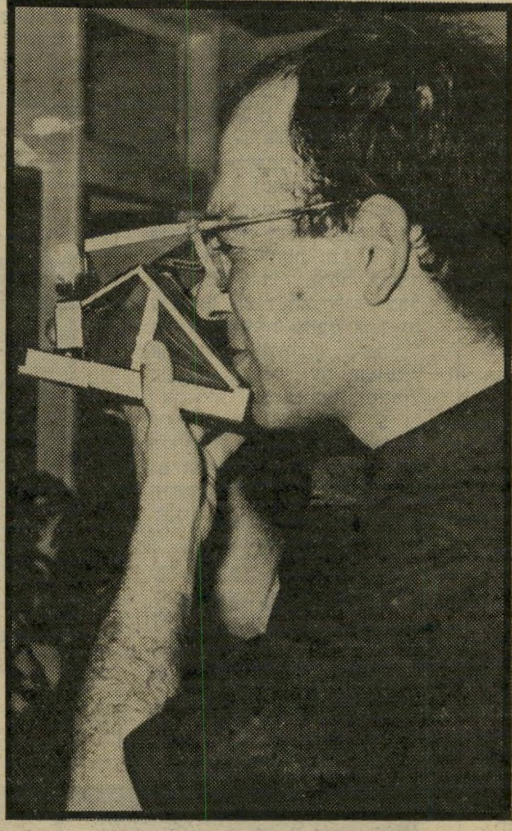
העסק הזה לא חדש. האלימות של קבוצות הכדורגל הן רק תירוץ למה שמתרחש בפנים עמוק בלב. אצל הדרוזים מתעוררים בימים אלה רגשות פאנאטיים רדודים. הם מרגישים דפוקים מכל הכיוונים — גם הערבים וגם הישראלים. החבר'ה הולכים לשחק כדורגל בכפרים הערביים ואלה מתגרים בהם. הם שבים לכפרים ומספרים רים מה הולך, וזה מתסיס את הצעירים המרגישים מושר פלים ביחס לערבים. זה לא צחוק מה שקרה לחבר'ה מג'וליס, שהלכו לשחק בכפר יאסיף. אחד האוהדים נרצח בסכין והשני, כך שמעתי, עומד למות או גוסס מרימון. זה הכל התחיל כאילו מכדורגל. אבל השורשים הרבה יותר עמוקים.

● **מה דעתך יקרה הזאה?**

אני מתבייש להגיד לך, אבל לדעתי אנשי כפר יאסיף לא יעזו לעלות על גיליס ויש להניח שתהיה סולחה.

● **מה דעתך על האלימות הדרוזית-ערבית?**

מרטין בובר אמר, שאם אתה מגיע לביתך ורואה מיי שהו מאיים על ילדך בנשק, אתה צריך להרוג אותו. אבל אם האיש הרג את ילדך ואתה רודף אחריו והורג את הקרובים שלו, אתה והוא רוצחים באותה מידה. אני מתנגד לאלימות, אני נגד שימוש בנשק מכל סוג שהוא.

דויד טרטקובר:

„אי אפשר לשבת על האנורה!“

הגרמיקאי דויד טרטקובר, „טרטה“, הפתיע הרבה מאוד מחבריו כאשר התגלה להם, כי הוא האיש העומד מאחורי העיצוב של מודעת הבחירות של השר דויד לוי — „האיש החזק“. טרטטה, שהיה בן ממצאי השם „שלום עכשיו“, ואף עיצב את סמל התנועה, ידוע בדיעותיו הפוליטיות הרחוקות מרחק רב מדי עותיה של המפלגה של דויד לוי. במדור „אנשים“, בשבוע שעבר, פירסמה העמיתה שלי, תחיה אדר, כי טרטטה קיבל על עצמו את הטיפול בצד הגרפי של מערכת הבחירות של הליכוד. שאלתי אותו:

● **האם עמדת מאחורי הרעיון של „האיש החזק“?**

עמדי מאחורי הגרפיקה בלבד. המחשבה והתיכנון לא היו שלי. קיבלתי נתונים מפירסומאים וביצעתי.

● **ומה עם היושר המוצפוני?**

היו לי לבטים לא מעטים, לבסוף החלטתי לעשות את העבודה — בשביל הכסף.

● **וזהו?**

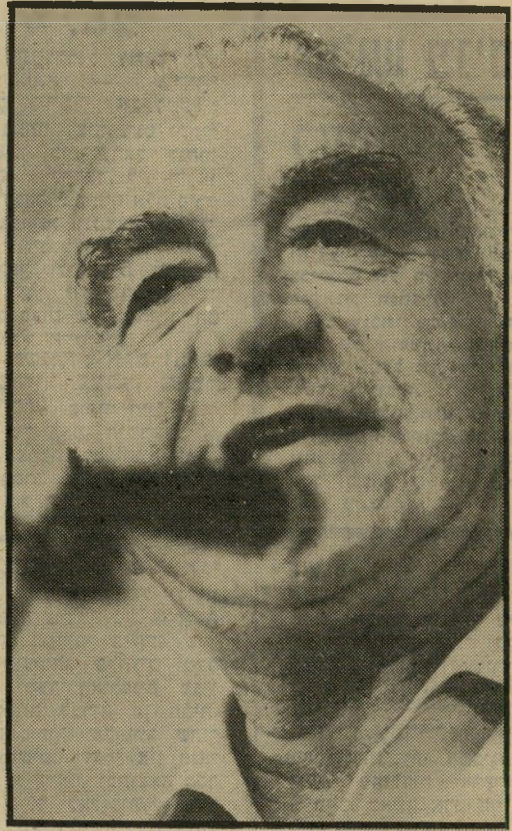
לא. רציתי לראות אם אפשר לעשות את העבודה ולהסתכל על העסק מבחוץ. הגעתי למסקנה שאי אפשר.

● **האם כאמת קיבלת על עצמך את הדי עבודה הגרפית של מערכת הבחירות של הליכוד לנכנס?**

בשום פנים ואופן לא! אני לא יכול לספק אפילו שרותים טכניים לדברים שאני לא מאמין בהם ושאני נגדם.

● **אתה מצמער שנמלת חלק בתעמולת הבחירות של הליכוד להסתדרות?**

אני לא מצטער. עשיתי מה שעשיתי ואני לא רוצה לירוק לבאר של אנשים ששתיתי מהמים שלהם. אני לא חבר הסתדרות, ולכן אולי היה לי יותר קל. בסך הכל היה לי ניסיון מעניין שלא אחזור עליו.

נפתלי בלומנטל:

„שתי מינהרות באותו כסף!“

מנכ"ל „כור“ נפתלי בלומנטל הפתיע כאשר הסכים לקבל על עצמו את תפקיד סגן שר-האוצר בממשלת הצללים שהקים יושב-ראש מיפלות העבודה שימיון פרס. המנכ"ל הסימפאטי היה אחד המועמדים לתפקיד שר-האוצר, יחד עם ח"כ גד יעקובי והפרופסור חיים בורשחר. שאלתי אותו:

● **מדוע הסכמת לקבל על עצמך את תפקיד סגן שר-האוצר, כלומר, את תפקיד הכי נרד השני?**

מפני שאני מאמין שלצוות שהקים שימיון פרס הסיי כוי הטוב ביותר לגרום לשינוי חיובי בכלכלת ישראל. אספר לך סיפור.

פעם היה מיכרו בינלאומי לחפירת מינהרה בין אנגליה וצרפת. ניגשו כל מיני חברות ואת ההצעה הוולה ביותר העלתה חברת כהן את כהן. שני אחים. האחד, מוריס כהן, היה צרפתי והאחר, ליאון כהן, היה אנגלי. הוחלט שמוריס יתחיל לחפור את המינהרה מהצד הצרפתי וליאון יתחיל מהצד האנגלי. שאלו אותם: ואיך תיפגשו? הרי גם להיפגש באמצע הדרך זו בעייה הני דסית מסובכת. השיבו כהן: אם ניפגש, מה טוב, אם לא ניפגש, הרי שבאותו הכסף יהיו לכם שתי מינהרות.